

Regényes Dél-Borsod

Hajdú Imre:

Regényes Dél-Borsod

☒ Ülök dédapám, Hegyi József (alias Csáter apó) bogácsi pincéje előtt. Késő délután van. Szemem a tájat körbeölelő fenséges Bükk karóján pihen. Friss szellő cirógat, odahozza nekem a Hór-völgye ezer illatát, s eközben a lemenő nap, a vörös tűzgolyó bearanyozza a mezőket, réteket, s a Gyúroldal szőlőtábláit.

Ez a pillanat az, amely számomra a bizonyosság. Annak bizonyossága, hogy itt, Dél-Borsod szívében, vagy ahogy mondani szoktam, itt, a világ közepén, a mennyország felé félúton, igazán itt érzem magam otthon e világban.

Dél-Borsod kapcsán jussom idézni a költőt: „itt születtem én, ezen a tájon...” Sőt, e tájhaza messze ringó gyermekkorom világa is. S remélem, testem is majd e földben süpped el.

Ám addig mesélek róla! Elmesélem mindazt, amit megláttam, felfedeztem, megszerettem belőle. Tovább adom mindazt, amit a korábban éltek elmondtak, vagy leírtak nekem. Mert úgy érzem, ez a kötelességem.

Hajdu Imre